

פלא-פון - המרכז הארצי להשכרה ומכירה.
 השכרת מכשירים בארץ ובחו"ל.
 הקלטה ופיענוח - של כנסים, בודרויות ושיבות.
 הקרנות - וידאו ומחשב על מסכי ענק.
 ציוד אור-קולי - הקרנות בכנסים וימי עיון.
 מכשירי קשר - השכרה לכל מטרה, כסוי ארצי.
 ציוד מעבדתי - אספקת ציוד למעבדות.

החילת מסמך

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים

בית סוקולוב, 11.1.1996

רשות
התאגידים

תל-אביב, רח' בזל 37 טל. 03-5469333 פקס. 03-5441425 אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

ירושלים, טל. 02-836211 ביפר 02-294666 מנוי 02-474

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים

בית סוקולוב, 11.1.1996

רזי גוטרמן, מזכ"ל: שלום רב. לפי תקנון אגודת העיתונאים, אנחנו נאלצים לדחות את פתיחת הישיבה בחצי שעה והיא תהיה חוקית בכל מספר משתתפים. תודה.

שלמה נקדימון: ערב טוב חברות וחברים, תודה שהגעתם. לפי התקנון, בשעה הזו כל מספר חברים מייצג את הקוורום ואני כיושב-ראש הועדה המכינה של האסיפה הכללית הנכבדה ואני חושב, שבחוגי בית של הפריימריס באים יותר אנשים, אני מתכבד לפתוח את האסיפה הכללית השנתית שלנו.

הועדה המכינה, שעמדתי בראשה, שהיה לי הכבוד לעמוד בראשה, החליטה בתוקף סמכותה להמליץ על המזכ"ל רזי גוטרמן, היושב לשמאלי, לנהל ולהוביל את האסיפה הכללית. אני בטוח, שהדבר מקובל על כולנו ואני מזמין אותך, רזי גוטרמן, לקבל את רשות הדיבור. קח את הפטיש ותתחיל לנהל.

אני נזעקתי לפה תוך כדי דיון בבית-דין לערעורים למטה, אז תסלחו לי שאני נפרד מכם, אבל איך נאמר? - ההגה ניתן לידיים נאמנות.

רזי גוטרמן, יו"ר: ערב טוב שוב לכל החברים ולפני שעוזב שלמה נקדימון, אני מבקש באמת להודות גם לשלמה נקדימון, יושב-ראש הועדה המכינה וגם לחברי הועדה, מילכה למדן, יעקב שלישי ושמעיה קידר, שטרחו להכין את האסיפה ואת מה שכרוך בה, שזו אסיפה כללית שגם בוחרת ובאותה הזדמנות אני מבקש להודות לוועדת הבחירות, שמשמשת כרגע גם כוועדת הקלפי, שבראשה ליאורה עיני וחבריה משה הר-געש, ראובן לויתן וחיה יוסף.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

על פי סדר היום, שגם נשלח לוועדי המערכות, אנחנו נתחיל את האסיפה בדו"ח, שימסור יושב-ראש האגודה אריה אבנרי על הקדנציה שחלפה. בבקשה, מר אבנרי, מהדוכן.

ינו"ר האגודה אריה אבנרי:
ערב טוב לכם. אני בראשית רוצה להביע את צערי על מיעוט מספר המשתתפים. בדרך-כלל אומרים: משנה לשנה כוחנו עולה, כשבאה עליה מברית-המועצות או ממקומות אחרים. אני כאן יכול להגיד: משנה לשנה כוחנו יורד, וזאת תופעה מצערת. אילו המצב בתקשורת היה כל כך משביע רצון והיינו יושבים על זרי דפנה, אז אני מבין. אבל הבעיות הן קשות וחמורות וזה מצער, אבל בעידן המחשב, שאנשים גם לא באים למערכות הבאים, מתכתבים היום רק באמצעות מחשבים ועוד מעט בתקופת האינטרנט המצב יהיה יותר גרוע, אז גם זו תופעה, שנצטרך לחיות איתה.

אני בדברי רוצה לסקור את המשבר בתקשורת, לא מהאספקט האישי של ענייני שכר ותנאי עבודה, אלא בנושא של אתיקה וחופש הביטוי וכל הבעיות, שאנחנו ניצבים בפניהן כיום. יש היום 2 צירים מרכזיים, שסביבם היום התקשורת מתלבטת ושרויה בבעיות ונאבקות. הציר הראשון זה המשבר, איך שאני קורא לזה, שחל בעקבות הסכסוכים הפנימיים והתקלות שהיו בין המו"לים של העיתונות הכתובה, שלושת העיתוננים: "ידיעות אחרונות", "מעריב" ו"הארץ". והנושא השני זה הרצח של ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל. אני אחר-כך בדברי אקשור את 2 הצירים האלה וטראו איך הדברים משתלבים, לפעמים בצורה חיובית, לרוב בצורה שלילית.

השנה האחרונה סימנה הידרדרות של התקשורת, גם הכתובה, בעיקר הכתובה, גם האלקטרונית, שבאה בעקבות הפרשה של האזנות הסתר. האזנות הסתר, שאני לא רוצה להרחיב את הדיבור על הנושא הזה, מכיון שזה נושא שעומד עכשיו בבית-משפט. אני רק אוכל לאמר, שהשלכות של הפרשה הזאת היו

הרסניות. קודם כל, מבחינת הציבור הרחב, כשראה ולמד שאותם עיתונאים, שמטיפים מוסר ועומדים בשער ומצביעים על תופעות שליליות ועל מחדלים ועל פרשיות וכו', הם עצמם עיתונאים נגועים בצורה זו או אחרת. דבר שני, הגיעו למסקנה, הציבור הרחב ראה, שעיתונאים, עיתונאים מסויימים, שהם בעצמם גם מטיפים מוסר, שהם לא נעדרים דבשת על גבם.

כשאני מדבר על השלכות הרסניות על התקשורת, אז הדבר שהכי כואב לי ובודאי לכולנו זה, שעיתונאים נאלצו לעבור עבירות אתיות כדי לשרת מו"לים בכתיבה שלהם, בהשתלחות בעיתון השני, לפעמים גם בהשתלחות איש ברעהו וזה גם הקרין על מערכות היחסים בין העיתונאים, בעיקר של בין 2 עיתוני הערב, "ידיעות אחרונות" ו"מעריב". אני אומר את זה בצער רב, כי אנחנו הרי נמצאים באגודה אחת, שאמורה להיות איגוד מקצועי, שמשותף לכולנו ואנחנו גם כאלה, אבל בנושא הזה, לצערי הרב, ישנה מעידה ועדיין היא לא תוקנה.

השלכה נוספת באה לידי ביטוי בתחרות עסקית פרועה, שהתחילה בין עיתוני הערב והגיעה למימדים מבחילים. בהתחלה זה בא לידי ביטוי בהצהבה של 2 העיתונאים. אותם 2 העיתונאים, שהיו צריכים להעלות את הרמה שלהם, אחרי שעיתון "חדשות" נסגר - דרך אגב, בערוב ימיו העיתון הזה דוקא הרמה שלו עלתה - במסגרת התחרות הזו, העיתונאים הצהיבו. זה בא לידי ביטוי גם בין היתר במודעות - במודעות סקס, במודעות שיש להן טעם לפגם ואני בכוונה רוצה להזכיר את זה כאן ואחר-כך תראו איך אנחנו נאבקנו בזה. וזה בא לידי ביטוי גם באי רצונם של המו"לים לחתום על תקנון האתיקה של מועצת העיתונות.

אני רוצה שאתם תדעו, שמועצת העיתונות היום נמצאת במשבר חריף ביותר. מועצת העיתונות היום מורכבת, כידוע לכם, מ-3 גורמים: נציגי המו"לים והעורכים, נציגי ציבור ועיתונאים. במשך כשנתיים, למעלה

משנתיים שקדנו על תקנון אתיקה, שיכסה את כל העבודות של העיתונאים והחלטנו לראשונה גם לגעת בנושא של המו"לים ואחרי שבאנו לרגע האחרון, באנו לברך על המוגמר, בישיבה האחרונה פוצצו המו"לים את הישיבה הזו. חלק מהמו"לים האלה בכלל לא השתתפו אף פעם בישיבות של מועצת העיתונות. הקצף שלהם עלה על 2 נושאים: 1) אנחנו דרשנו שהמו"לים יפרסמו אחת לשנה את ההחזקות שלהם ואת כל האינטרסים הכלכליים שלהם, על מנת שאנחנו נדע בדיוק מה מכוון אותם בפסילת חומר או באי פירסום חומר. הדבר השני שדרשנו זה, שמו"ל או עורך, בעיקר או עורך, שמוגש נגדו כתב אישום שיש עימו קלון, יושעה מעבודתו כמו כל עיתונאי ואמרנו, שלא יתכן שכל בתי-הדין של האתיקה של מועצת העיתונות ידונו רק עיתונאים כל הזמן. הם פוצצו את זה ועל רקע זה החליט האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל לפרוש ממועצת העיתונות ולהקים מועצת עיתונות חדשה.

האמת היא, שאנחנו התלבטנו איך מקימים מועצת עיתונות חדשה בלי מו"לים ועורכים, אבל אמרנו: אולי יקום גוף ציבורי, שעם האקדמיה ועם כל מיני גופים כמו המועצה למען דמוקרטיה, יחד עם עיתונאים, אולי זה יהיה גוף שיתן איזה מין, יתווה מאבק למען חופש ביטוי. המועצה לא קמה, אבל בינתיים פעלנו בכל מיני דרכים כדי לנסות לראות אם אפשר ליישר את ההדורים עם נציגי הציבור של מועצת העיתונות ואני רוצה לאמר לכם, שיש כבר אור קטן בקצה המנהרה ואני רוצה לחשוף אותו עכשיו לראשונה כסקופ.

אגודת העיתונאים בתל-אביב הגישה בשעתו תלונה נגד שלושת המו"לים על ההתכנסות הלילית שלהם, שהיתה יחד עם עו"ד רם כספי, שבה הם רצו לתאם איך לא לפרסם או מה לפרסם בנושא של האזנות הסתר. אנחנו לחצנו כל הזמן, שיעמידו את המו"לים לדין וכל הזמן היתה התחמקות. אני שמח להודיע לכם, שבעקבות הלחץ של אגודת העיתונאים בתל-אביב, לפני כמה ימים הוכן גליון אישום נגד שלושת המו"לים. אני רוצה לקרוא לכם כאן את חות הדעת של עו"ד עמיהוד בן-פורת, שהוא היועץ המשפטי של מועצת העיתונות,

שבה הוא כותב: בהמשך לחות דעתי מיום זה וזה, אציין שלדעתי, עיסקות בין עורכי העיתונים שעניינן הימנעות מפירסום מלא של מידע בעל משמעות ציבורית, אינו מתיישב עם חובתם של אנשי עיתונות לשרת את זכות הציבור לדעת, מתוך תודעת שליחות ציבורית ויושר ונאמנות ומיומנות, כמתחייב מהוראת סעיף 1 לתקנון האתיקה המקצועית של מועצת העיתונות. עיסקות אלה אינן מתיישבות עם חובתם של העיתונאים כאנשי מקצוע ומשרתי ציבור להקפיד על רמה מקצועית ועל אחריות ציבורית, כמצוות סעיף 2 לתקנון האתיקה האמור ועל יסוד זה, ב-21.1 הורכב בית-דין בראשותו של השופט בדימוס שאול אלוני בשביל לשפוט את שלושת המו"לים. אני חושב, שזו מהפיכה, שאנחנו הצלחנו להביא למצב הזה.

הישג נוסף, שקשור לקצה המנהרה, שאני מדבר עליה - במשך שנים, אתם יודעים, טענו שרשות השידור לא שייכת למועצת העיתונות ושלושת המו"לים, בישיבות הפנימיות, כשניסינו לראות אם אפשר עוד לחדש את מועצת העיתונות, טענו: מה אתם רוצים? אנחנו היחידים, שעומדים כאן לדין ונשפטים. מה עם כל העיתונאים ברשות השידור? מה עם הערוץ ה-2, עם הכבלים, עם תחנות הרדיו האזוריות, עם כל שירותי השידור האלקטרוניים? בעקבות זאת החליט האיגוד הארצי למנות נציגות, שנפגשה עם ראשי רשות השידור, עם היושבת-ראש החדשה פרופסור רנה שפירא, עם מרדכי קירשנבאום, עם היועץ המשפטי ועם אחרים ובישיבה שנתקיימה בשבוע שעבר בירושלים ושהיה לי את הכבוד להשתתף בה, חלה התקדמות ובה הוחלט, שעל בסיס הנקודות שדובר עליהן בישיבה, יוקם צוות של מספר אנשים, נציגי מועצת העיתונות ונציגי רשות השידור, שינסח הצעה לקידום הצטרפות רשות השידור למועצת העיתונות. רשות השידור מסכימה לראשונה בהסטוריה של כבר שנים רבות, להצטרף למועצת העיתונות, בתחילה כגוף שיעזור לקדם את הנושא של חופש הביטוי, אבל עדיין נשאר פתוח הנושא של קבלת כללי האתיקה על ידי העיתונאים ברשות השידור, שהם, כידוע לכם, כפופים למסמך נקדי.

אני מאמין ומקווה, שפריצת הדרך הזו תקדם אותנו הלאה ואנחנו נוכל אולי לברך על המוגמר ואולי נחדש את הפעילות של מועצת העיתונות, כפוף להחלטת האיגוד הארצי, שרק אם רשות השידור תצטרף.

כשאני מדבר, דרך אגב, על רשות השידור, על הרשות האלקטרונית, אני גם מדבר על המקומונים. אני רוצה להגיד לכם, שאחת הרעות החולות היא, שעשרות המקומונים, שכאן צמחו כפטריות ושחלק מהם כפופים או מסונפים לשלושת המו"לים הגדולים, כללי האתיקה בחלק גדול מהמקומונים האלה לא נשמרים ואנחנו עומדים על זה בתוקף, שגם המקומונים ייכללו במסגרת הזו.

מכאן אני רוצה לעבור לרצח ראש הממשלה רבין ולקשור את 2 הנושאים. רצח ראש הממשלה יצחק רבין, שאירע לפני כמה שבועות וגרם למהפיכה במדינה ולרעידת אדמה סביב התקשורת, יש לו כל מיני השלכות, שאני רוצה לאמר עליהם בקצרה. השלכה ראשונה - השנאה לעיתונות וההתלהמות כלפיה, שקיימת בדרך-כלל בציבור הרחב, קיבלה עוד פעם תאוצה ועוד פעם מאשימים את העיתונות, הפעם בסיפור חדש, שאנחנו נתנו ביטוי לימין הקיצוני ואנחנו כאן יצרנו כביכול קרקע פוריה לצמיחתם של אנשים מסוגו של הרוצח יגאל עמיר. זה פן אחד של הרצח.

פן נוסף זה התחילה... של עיתונאים. זו תופעה שמוכרת לנו כל הזמן, אבל עכשיו היא קיבלה עוד פעם פנים חדשות.

היתה השלכה נוספת, שהיועץ המשפטי לממשלה, שלדעת גורמים שונים גילה מחדל בזה שלא נקט בפעולות שונות, כאשר עיתונאים כן צלצלו בפעמונים. ישנו עיתונאי ברשות השידור בשם איתן אורן, אני לא יודע אם ישנו כאן, ראיתי אותו קודם, שלעיני כל עם ישראל שידר את אנשי כ"ך, איך שהם פורעים בכפרים ערביים ואחר-כך את כל ההשבעה על קברו של יאיר

והיועץ המשפטי לא עשה שום דבר, אבל פתאום, כשהתחילה כל האוירה של העליהום, ניתנה פתאום הוראה לתקשורת לא לתת ביטוי לראיונות עם אנשים כאלה. האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל הגיש עתירה בנושא הזה. העתירה נמשכה בסופו של דבר, אחרי שהיועץ המשפטי חזר בו, פחות או יותר, אני אומר, פחות או יותר מההנחיות שהוא נתן. ממילא אנחנו הודענו מראש, שאנחנו לא מקבלים את ההנחיות האלה.

אבל, קרה דבר נוסף וזה, עוד פעם, נוגע לכולנו. עלתה על הפרק בעיה נוספת, הנושא של חוק העיתונות. הנושא של חוק העיתונות תמיד צץ ועולה חודשים לבקרים והפעם פתאום השר ליבאי, בחיבור עם שר הפנים החדש חיים רמון, הודיעו שהם רוצים לרענן את פקודת העיתונות. יש ויכוח בנושא הזה וזה לא המקום לדבר על זה כאן, אם טוב חוק עיתונות או לא טוב חוק עיתונות. העמדה של האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל ואגודת העיתונאים בתל-אביב היא, שאם יהיה חוק עיתונות, שאנחנו גם רוצים להיות שותפים בו, הוא יחול לא רק על עיתונאים ועל, חלילה, על רישוי עיתונאים, אלא יקבע מי יהיה רשאי להיות מו"ל ומי לא יהיה להיות מו"ל והפרדה בין מו"ל לעורך וחובות של מו"ל ודברים נוספים ובפגישה שהיתה לנו עם רשות השידור עלתה גם האפשרות שהחוק הזה ל איחול רק על מו"לים ועיתונות כתובה, אלא גם על עיתונות אלקטרונית.

הנושאים האלה, שדיברתי עליהם, יעלו אחר-כך בהצעות החלטה, שנוסחו כאן, להצבעה מכרעת שלכם.

אני רוצה לקראת סיום לאמר כמה דברים. האמת היא, כשעמדתי כאן לפני שנתיים, באסיפה האחרונה הקודמת, הייתי משוכנע וחשבתי שזו תהיה הקדנציה האחרונה שלי. חשבתי, שמספיק לי 2 קדנציות ואני לא צריך יותר. מילאתי את חובתי ותרמתי. זה ממילא תפקיד כפוי טובה, שאתה עושה אותו בהתנדבות ואתה מקדיש ימים ולילות ואת צריך להיאבק גם במו"לים וגם

בעיתונאים וגם בדברים אחרים ואתה משלם גם מחיר אישי יקר, מחיר מקצועי ומי שמפקפק בזה, יקרא את הראיון איתי בספר השנה של אגודת העיתונאים, איזה מחיר אני משלם בעיתון בגלל המאבקים שלי בנושא של השיקוף של המו"לים שהם צריכים להגיש את הדו"חות שלהם על מצבם הכלכלי ובגלל המאבק שלי להעמיד את המו"לים לדין ודברים נוספים.

אם בכל זאת החלטתי לרוץ לקדנציה נוספת לתפקיד, שהוא באמת כפוי טובה, זה רק משום ואני אומר את זה בצניעות, שמספרם של העיתונאים, שהיום מוכנים לשאת במעמסה ולהיאבק, לא רק לחפש כיבודים כביכול שהם אינם, הוא מועט מאד. גם היום לא יכול להיבחר לתפקיד הזה אדם, שיש לו חוזה אישי והיום על הנושא של החוזים האישיים לא אני אדבר, תדבר מלי ואתם יודעים, שלחוזים האישיים יש גם צדדים חיוביים, שמצ'פריס אנשים, לא רק צדדים שליליים, שאפשר מהיום למחר לסלק את בעלי החוזים האישיים. אז אם החלטתי לעשות את זה, זה רק משום שיש לי תחושה פנימית של שליחות. הצטערתי שלא היו מועמדים נוספים. אני הייתי שמח, אם אנשים נוספים היו מועמדים. אם היו מועמדים, אולי אני הייתי בכלל מסיר את המועמדות שלי. אבל, אם אני כבר לקחתי לעצמי את המשימה לעוד שנתיים נוספות, אני מתחייב כאן לעשות את הכל, כדי להמשיך בכל המאבקים שאנחנו שרויים בהם, גם לחדש את ימיה של מועצת העיתונות וגם לנסות לתקן כמה קלקולים שהיו באחרונה באיגוד הארצי וכמובן, לתרום את חלקי בנושא של האיגוד המקצועי.

ואני לא יכול לסיים את דברי בלי להודות ל-2 אנשים, שעושים במלאכה, שעשו אותה בצורה הטובה ביותר, פרט לחברי ועד האגודה, שכל אחד מהם ודאי, אני אודה לו באופן אישי. אני מתכוון ל-2 היושבים על הבמה, לרזי גוטרמן ולעו"ד מלי וורוצלבסקי, שבאמת הקדישו ימים ולילות למען האגודה וחבריה ופעלו רבות ולפעמים בתנאים קשים ביותר. אז אני רוצה להודות להם ואני מקווה, שיהיה לי שיתוף פעולה מהם גם בקדנציה הבאה. תודה רבה לכם.

רזי גוטרמן, יו"ר: תודה רבה ליושב-ראש האגודה מר אבנרי. פשוט, לידיעת החברים, סדר היום שלנו הוא, אחרי שאני אמסור דו"ח קצר, שיתייחס יותר לנתוני בית סוקולוב, תדבר עו"ד וורוצלבסקי ואחר-כל נשמע דו"ח קצר של ועדת הבקורת ונמצא איתנו עו"ד נחמן אורנשטיין, שימסור לחברים עידכון משפטי בנושא פרויקט בית סוקולוב, בעקבות שאלות שהתעוררו ובעקבות פירסומים, חלקם לא בדיוק מדויקים, שהופיעו בעיתונות.

אני, ברשותכם, אגזול כמה דקות ואני מתנצל מראש, שאני אלאה אותכם בכמה וכמה מספרים ונתונים, אבל זה דינה של אסיפה כללית.

למעשה, 2 הדברים, שהינחו אותנו או שהעסיקו את ניהול בית העיתונאים, בית סוקולוב בשנה האחרונה, היא העובדה שהבית הזה הולך ומזדקן, הוא יהיה בן 40 בשנה הבאה. זה גם אולי סיבה למסיבה ונתכנן משהו לשנת 97, כדי לציין 40 שנה לבית הייחודי שלנו.

מצד שני, העסיקה אותנו מגמה הולכת ונמשכת, שאנחנו עדים לה כבר שנה שניה או שלישית, של צמצום מאד משמעותי במוסד מסיבות העיתונאים או בכמות מסיבות העיתונאים, שבעבר היתה מקור ההכנסה מספר 1 של האגודה, כמעט 60-70% מתקציב האגודה בא ממסיבות העיתונאים. זה ירד אחר-כך ל-50, 30%, היום זה עומד בסביבות כ-25% והסיבה היא, שמסיבות העיתונאים פינו את מקומם לעידן הפקס. אנשים, יחסי ציבור, דוברי ממשלה ואחרים מעדיפים לשלוח פקס. הם מעדיפים, לצערנו, גם לעשות איזשהי סלקציה - זו מילה מגונה בתחום זה - בין העיתונאים השונים ולהעדיף את 2 העיתונים הגדולים או 3 העיתונים הגדולים ולהתחמק או להתעלם משאר העיתונאים ואז, כל המוסד של בית סוקולוב ושל הזמנת העיתונאים, גם מהעיתונים הקטנים, גם מרשות השידור, גם מאמצעי תקשורת אחרים נעלמה, עוקפים את אגודת העיתונאים בצורה זו, שלמעשה מזמינים ללשכת המנכ"ל או שעושים אירוע

מסוים בבית מלון והדבר מצטייר בנתונים הכספיים, שאני אמסור לכם.

אנחנו נמצאים כרגע בשבוע הראשון של חודש ינואר 96 ולכן, יש בידינו מאזן בוחן ל-11 החודשים הראשונים של שנת 95. דו"ח כספי מלא לשנת 95, הכולל גם את חודש דצמבר, נקבל מרואה-החשבון שלנו מנחם רוזן רק בסוף החודש. את הדו"ח הזה לשנת 95, לאחר שיאושר על ידי רואה-החשבון, אנחנו נעביר לשלטונות המס, כפי שנדרש מאיתנו בהיותנו עמותה רשומה כחוק.

11 החודשים של שנת 95 מצביעים, שסך המאזן של אגודת העיתונאים הסתכם ב-2.920.000 שקל. ההכנסות הסתכמו ב-2.040.000 שקל וההוצאות - ב-1.980.000 שקל. זאת אומרת, הצלחנו להגיע לעודף של הכנסות על הוצאות של כ-50,000 שקל, לעומת עודף הוצאות על הכנסות בסך של כ-230,000 שקל בשנת 94. זהו מהפך משמעותי לכל הדעות וההערכה היא, שתמונת המצב הזאת, שאני כמובן מצייר אותה לגבי מאזן של 11 חודשים, תהיה נכונה לגבי כל שנת 95. כלומר, אנחנו הצלחנו לעבור השנה מעודף הוצאות לעודף הכנסות.

המגמה החיובית הזאת, תרמו לה בעצם צמצומים שנקטנו בהוצאות, מול מאמצים גדולים מאד שהשקענו להגדיל את ההכנסות בכמה שטחים. התקבולים, סך-הכל שהיו לנו השנה מהשכרת המסעדה, החנויות - 2 החנויות למטה, ובנין לשכת העיתונות, שכאן מאחורינו, כל אלה הכניסו 540,000 שקל.

הסעיף השני בגודלו הוא מסיבות העיתונאים, שהכניסו ב-11 החודשים האחרונים סך של 517,000 שקל. הנסיגה הזאת בולטת, כיון שלפני 3 שנים המסיבות הכניסו 545,000 שקל לשנה ואם נביא בחשבון את האינפלציה ב-3 שנים ואת שחיקת השקל, הרי שמדובר בירידה ריאלית של עשרות אחוזים בהכנסה מהסעיף הזה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

סעיף הכנסות משמעותי אחר היה ספר השנה ה-50 של העיתונאים ובמאמר מוסגר, יושב פה משה לרר, אחד מעורכי הספר ועם עמית אנטר, אני מוצא לנכון להודות להם על הספר, שהוא זכה לשבחים רבים ונמכר גם במכירה מחוץ לבית סוקולוב. ההכנסות מהמודעות שנאספו לספר וממכירתו לציבור הרחב הסתכמו בסך של 152,000 שקל, בעוד שההוצאות, כלומר כל ההפקה בדפוס, נייר, הדפסה, שכר סופרים לעורכים ולכותבים, פירסום, כלומר כל ההוצאה לאור עלתה 110,000 שקל, כך שבשורה התחתונה נטו הספר הכניס לאגודה 40,000 שקל. אני רוצה להזכיר, שבמשך שנים ארוכות, קודמי לתפקיד נהגו למכור את ספר השנה של העיתונאים לחברים. אני ביטלתי את הנוהל הזה. כל חבר מקבל עותק חינם. יש גם פה בחוץ למי שעדיין לא קיבל. אנחנו מחלקים עותק חינם וגם מצליחים להפיק מהמפעל הזה הכנסה נאה.

כמה מילים על ההזדקנות של בית סוקולוב. אנחנו עדים לכך, שכמה מערכות כאן, שהותקנו לפני כ-40 שנה ויותר, קורסות ויש הוצאות רבות סביב התחזוקה של הבית, חידוש ציוד ושיפוץ שהם הכרחיים. אחד מהם, למשל, נעשה בחדר הזה, שקיבל מה שנקרא "מתיחת פנים" וצורה חיצונית קוסמטית קצת יותר יפה. הוצאה משמעותית חד-פעמית היתה השנה לשפץ 4 חדרי שירותים ב-2 הקומות, אתם מוזמנים לבקר. ועדת הבקורת היא זו שהמליצה בזמנו על השיפוץ הזה, שהיה מחוייב המציאות. עלותו הכללית הסתכמה ב-95,000 שקל וזהו פרוייקט, שאני שומע עליו תגובות חיוביות גם מהאנשים שלנו, מהחברים וגם מהרבה מאד משתמשים שמגיעים לבנין לאירועים, לא רק למסיבות עיתונאים.

אנחנו שיפצנו גם את חדרי מסיבות העיתונאים, את האולמות, צבענו, החלפנו גופי תאורה, וילונות, חידשנו ציוד, צמחיה, השלמנו את מערכת מיזוג האויר שקרסה. סך-הכל השקענו בסכום הזה 80,000 שקל.

המאבק שלנו בנושא הארנונה לעיריית תל-אביב נשא פרי ולאחר

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

פגישות שהיו ליושב-ראש האגודה אבנרי ולי עם ראש העיר ועם הגזבר, הוסכם להמשיך ולראות בנו, באגודת העיתונאים, מוסד ציבורי ייחודי ולהעניק לנו את ההנחה שקיבלנו במשך שנים כמו מוסדות ציבור אחרים. גם לאחר הנחה, שילמנו, לצערי, בשנת 95 סכום משמעותי של 120,000 שקל כארנונה, בעיקר בגלל שיטת החישוב, שלוקחת בחשבון את מיקומו של הבית במרכז העיר ואת השטח הגדול עליו הוא נמצא.

לגבי שנת 96, שהתחילה לפני שבועיים, אנחנו צופים, שהיא תהיה שנה טובה, כיון שזו שנת בחירות ואני מכאן מקווה מאד, ששנת הבחירות הזאת תהיה ארוכה ותתמשך עד אוקטובר ולא יקצרו אותה. כך, שעד אוקטובר יהיו לנו גם הרבה מסיבות עיתונאים וגם השכרות אולמות של מפלגות וגורמים אחרים, כך שנוכל באמת לעמוד בהתחייבויות גם בשנה הקרובה.

ולסיום, אני מבקש כמה מילים בנושא קרן ההשתלמות לעיתונאים, בעקבות פניות של כמה וכמה חברים. כידוע לכם, קרן ההשתלמות שלנו מנוהלת על ידי מקפת, שהיא למעשה קרן פנסיה ומתמחה בנושאי פנסיה והסטורית היא קיבלה לידה בנאמנות תמורת דמי ניהול לנהל את קרן ההשתלמות של העיתונאים. היו בעבר בעיות עם הקרן. אנחנו טלטלנו אותה קצת, שינינו את שיטות הדיווח והיום הקרן מנוהלת פחות או יותר לשביעות רצוננו. נכון ל-1.12.95 היו בקרן הזו חברים 1,111 חברים עיתונאים. יתרת הכספים בקרן עומדת על 14.9 מליון שקל, כאשר המשיכה, כידוע לכם, מתאפשרת אחת ל-3 שנים לצורך השתלמות עיתונאית, כאשר החבר מצטייד במכתב, או אחת ל-6 שנים לכל מטרה שהיא - שיפוץ ונסיעה ורכב, מה שאתם רוצים. כלומר, לאחר 6 שנים אין שום צורך לקבל אישור של אגודת העיתונאים ושל המעסיק.

לפי בקשתנו, דיווחה לנו הקרן על הרכב תיק ההשקעות ואני חושב, שזה יעניין אותכם: 37.8% מושקע באג"ח ממשלתי סחיר, 22% בפקדונות צמודים, 19.65% באג"ח מיועדות, 7.75% במניות סחירות, 6.28% בפק"מ,

פר"י ועו"ש, 4.87% במניות גמול, 1.65% אג"ח קונצרני סחיר. התשואה הריאלית ב-11 החודשים הראשונים של 95 היתה 1.1%, זאת אומרת מעבר לעליית המדד. על פי התחייבות ממנכ"ל קרן מקפת, עו"ד שילון, במשך חודש מרץ, בתחילתו, יקבל כל חבר או למערכת או הביתה דין וחשבון מלא לגבי יתרת כספיו בקרן, הרווחים, ההצמדה והסכום שעומד לרשותו.

עד כאן הדו"ח. אני רוצה לסיים בתודה א) לצוות בית סוקולוב, הצוות הנאמן של בית סוקולוב, גם המזכירות, גם אנשי התחזוקה. אנחנו צמצמנו מאד את הצוות בשנה האחרונה והמטלות שישנן על פחות אנשים גדלו והם עושים את עבודתם לשביעות רצוני המלאה. אני מבקש גם להודות לועד אגודת העיתונאים, שסיים את כהונתו ולמרכזת המקצועית מלי וורוצלבסקי, שעובדת בצמידות איתי וליושב-ראש האגודה אריה אבנרי, שהיה לי הכבוד להיות איתו ב-3 הקדנציות האחרונות. תודה לכם ואני מבקש מישראל פז, יושב-ראש ועדת הבקורת, למסור את הדו"ח שלו מהדוכן.

ישראל פז: דו"ח הבקורת הקודם נמסר לכם באסיפה הכללית של חברי האגודה, שהתקיימה ביוני 1995 וסקר את הפעילות הכספית ב-1994. לאור הנתונים שקיבלה ביוני ועדת הבקורת, היא דיווחה לחברים, כי להערכתה, שנת 1995 תהיה טובה יותר מבחינה כספית מ-1994 ואכן, התחזית ל-11 החודשים הראשונים של 1995 מלמדת על כך, שהאגודה תסיים את השנה, כמו שאמר רזי, בעודף הכנסות של כ-50,000 שקל.

האיזון התקציבי איפשר לאגודה לעמוד בכל התחייבויותיה ולתחזק ולשפץ בצורה יעילה את בית העיתונאים ולקיים את פעילויותיו השוטפות. יש לציין, כי המהפך הכספי הושג בזכות חסכון בהוצאות שהנהיג המזכ"ל, צמצום במצבת כוח האדם, צמצום בשירותים של יעוץ משפטי חיצוני וצמצום בהוצאות תחזוקה שונות על ידי הפעלת עובדי הבית במקום אנשי מקצוע חיצוניים.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מאידך גיסא, נעשה מאמץ מוגבר להגדיל את ההכנסות על-ידי התקשרות עם גורמים שונים - משרדי ממשלה, בתי ספר לשפות, לשכת רואי-חשבון ואחרים, ששכרו אולמות בשעות אחר-הצהריים והערב, כאשר אין בבנין פעילות לצורכי העיתונאים. המאמץ נשא פרי וסך ההכנסות מהשכרת אולמות ב-11 חודשי 1995 הסתכמו ב-317,000 שקל לעומת 283,000 שקל בכל שנת 1994.

בנוסף לאולמות, נחתם חוזה עם חברת סלקום להצבת אנטנה לשיפור הקליטה על גג בית העיתונאים. הסכם זה יכניס לאגודה כ-60,000 שקל בכל אחת מ-5 השנים הבאות.

מקורות הכנסה חדשים אלה היו מחוייבי המציאות בעקבות הירידה העקבית במסיבות העיתונאים ובהכנסות מסעיף זה.

השיפור במאזן הכספי בשנת 1995 איפשר לאגודה להשלים את עבודות השיפוץ של חדרי השירותים הישנים ב-2 קומות הבנין. שיפוץ זה בוצע בעקבות המלצת ועדת הבקורת ועלותה הסתכמה בכ-95,000 שקל. אין ספק, כי המראה החדש, עם שאר השיפורים שהוכנסו בבנין ובמסעדה.

אחד ההישגים, כפי שמסר מזכ"ל האגודה, הוא בענין צמצום הארנונה לעיריית תל-אביב, שהכירה בבית סוקולוב כמוסד ציבורי ייחודי. צריך לעשות השנה מאמץ עליון כדי לקבל פטור מוחלט מהארנונה.

על שנת 1996 מוקדם לדבר, אך יש לקוות, שהבחירות לכנסת אכן יגבירו את הפעילות בבנין ואת הכנסות האגודה. תודה רבה.

רזי גוטרמן, יו"ר: אני אבקש מעו"ד מלכה (מלי) וורוצלבסקי למסור לאסיפה דו"ח, בעיקר בנושא החוזים האישיים

וההגבלות על העיתונאים בעקבות הסכמי העבודה האחרונים בעיתונות

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

עו"ד מלכה (מלי) וורוצלבסקי: שלום לכם. לפני שאני מדברת קצת על חוזים אישיים, אני רוצה רק לסקור את המצב בעיתונים ובכלי התקשורת במהלך החודשים האחרונים מאז האסיפה האחרונה.

ברשות השידור - אני רוצה לפתוח ברשות השידור, כי באסיפה האחרונה דיווחנו על כך שיש כוונה לפטר 200 עובדים והכרזנו סכסוך עבודה. אני שמחה להודיע, שלעת עתה הרשות ירדה מהסיפור. כרגע אין דיבורים על פיטורין. מצד שני, הוכרז סכסוך עבודה על חוזים אישיים. הרשות גם היא נכנסה לתמונה, רשות השידור - רשות שפועלת על פי חוק, גם היא נכנסה לנושא החוזים האישיים. נחתמו כבר אז חוזים אישיים ברשות, כשאנחנו הכרזנו את הסכסוך, אבל אז המצב הוקפא ואנחנו ניהלנו משא ומתן ממושך, בסופו נחתם הסכם בראשי תיבות, שמאפשר העסקת עיתונאים בחוזים אישיים עד 5% מבחוץ ובנוסף, עבור כל עיתונאי מבחוץ שיגיע בחוזה אישי, הם יהיו חייבים לקלוט 2 עיתונאים מבפנים בחוזים אישיים משופרים, בתנאים טובים לתקופה של לפחות 5 שנים, בשכר שיהיה לפחות 90% שכר מנכ"ל, זאת אומרת לצ'פר לפחות גם את העיתונאים בתוך הרשות.

בנוסף, מתנהל ברשות משא ומתן לבעית הש"ת וזאת בעיה של הפרילנסרים בכלל העיתונות, שגם תיכף אני אדבר עליה בקצרה. בנושא הזה גם אפילו הנהלת הרשות הסכימה, שהגיע הזמן לנהל משא ומתן כולל בנושא הש"תפניקים וההעסקה הפראית של עיתונאים ברשות ולנסות להסדיר את זה בצורה מסודרת מהבסיס עד התקרה.

ברשות השידור בנוסף מתנהל משא ומתן גם לחתימת הסכם להפרשה לקופת גמל של חלקי השכר שעליהם לא משולמת פנסיה תקציבית, כמו בשאר המשק שנחתם לגבי המח"ר, הפקידים והמהנדסים והנדסאים. זה לגבי רשות השידור.

לגבי "ידיעות אחרונות", גם כן באסיפה האחרונה דיווחתי על סכסוך עבודה, כי ההנהלה סירבה לדבר עם העיתונאים על הסכם עבודה חדש. מאז הצדדים נכנסו למשא ומתן ובשבועות האחרונים הגיע הועד לנוסח הסכם מוסכם עם ההנהלה לתוספת שכר, שגם מנסה להסדיר את בעית הפריילנסרים. ההסכם אושר באסיפת העובדים של "ידיעות אחרונות" וכרגע הועבר לבדיקה ואישור של הנהלת האיגוד. בינתיים הצדדים אמורים להמשיך את המשא ומתן לתנאי עבודה נוספים ב"ידיעות אחרונות".

ב"מעריב" היתה כוונה של ההנהלה, שעליה דווח, להחתים את העובדים על הסכם עבודה דרקוני, שבעצם מעביר את כולם לחוזים אישיים ומרע את התנאים שלהם. ההנהלה ירדה מהנושא הזה אחרי משא ומתן. בתמורה לכך ובעצם כדי להסדיר את הבעיות הספציפיות שהתעוררו, נחתם הסכם שמסדיר את הנושא של מענק פרישה לותיקים ב"מעריב". כל העיתונאים הותיקים קיבלו הסמכה בהסכם, שהזכות שלהם למענק פרישה שרירה וקיימת ולגבי העיתונאים החדשים יותר, הדור החדש הוקמה קרן, שיופרשו אליה כספים החל ממועד חתימת ההסכם עד פרישתם לפנסיה.

ב"ג'רוזלם פוסט" מתנהל כעת משא ומתן לתוספת שכר. יש נכונות סוף סוף מצד ההנהלה לתוספת שכר, אחרי שנתיים של סירוב והועד כרגע נמצא בעיצומו של המשא ומתן. אני חייבת לציין, ששם, אגב, יש תוספת אוטומטית של 3% מדי שנה, כך שהמשא ומתן הוא לתוספת שמעבר לאותם 3%.

עיתון "דבר" - בעיתון "דבר", "דבר ראשון" כרגע, דבר ראשון ושני, כולנו שמחים שהעיתון ממשיך ופועל ואנחנו מקווים שהוא ימשיך גם בעתיד בצורה הזאת. בכל מקרה, נחתם בחודש מאי הסכם עם ההסתדרות, שמקנה לכל הפורשים זכות לפנסיה תקציבית מוקדמת או פיצויים מוגדלים ומענק הסתגלות ולפני כשבוע, אחרי עוד משא ומתן ממושך, חתמנו הסכם נוסף, שקובע שאותו הסכם ממאי ימשיך לחול על העובדים עד סוף חודש ינואר,

כלומר הם יהיו מאובטחים ומאחרי כן, זאת אומרת מי שישאר אחרי כן בעיתון יוכל ליהנות מאותם כספי פיצויים, כי הם יופקדו בקופת פיצויים שתנוהל בנאמנות וכל מי שיעזוב את העיתון יוכל לקבל את אותם כספים כשהוא יעזוב את העבודה.

מאחר והעיתונאים שם, רבים שם מהעובדים החדשים ללא הסכם, חוץ מהותיקים, בעיתון "דבר", יש כוונה לחדש את ההסכם הקיבוצי, שבעצם ממשיך לחול בעיתון בצורה לא פורמלית, כולם עובדים עדיין לפי אותו הסכם קיבוצים, אבל פשוט אנחנו מחכים שיימצא משקיע כדי להיות בטוח שהעיתון, כמו שאנחנו רוצים, ימשיך להתקיים.

לגבי "על המשמר" - "על המשמר" כבר באמת הוא הסטוריה וזה, בעצם למה אני מזכירה את זה? אבל עדיין נשאר השרידים, הפריילנסרים שעד היום לא שולמו להם כספים של חודשי עבודה אחרונים שלהם. אחרי שכל העיתונאים הקבועים קיבלו את הפיצויים המוגדלים, אנחנו כינסנו אסיפה של כל הפריילנסרים, 180 במספר, למרות שרובם לא חברי האיגוד והעמדנו לרשותם את עו"ד גלילה הורנשטיין, שמתמחית בעובדים שהמעסיק שלהם בשלבי פשיטת רגל או פירוק. כרגע הם נמצאים לקראת הסדר נושים והקיבוץ הארצי מנהל עם עורכת-הדין משא ומתן על תנאי התשלום לפריילנסרים ואנחנו בדיוק בשבוע הבא צריכים להיפגש בנושא הזה.

ואם אנחנו מדברים על פריילנסרים, תרשו לי מספר מילים. מדובר בתופעה, שפוגעת בעיתונאים ובעיתונות כבר עשרות שנים, אבל אני חייבת לציין, שכיום היא הגיעה למימדים מבהילים. לא רק בעיתונים מסודרים, בהם יש הסכם עבודה, עובדים גם פריילנסרים, אלא יש גם כלי תקשורת שמבוססים כמעט לגמרי על עבודת פריילנסרים ומדובר למשל בעיתונים כמו "גלובס", בתחנות רדיו מקומיות, בכבלים. המעסיקים למדו יותר מכך, הם למדו לעקוף את חוקי העבודה, הם מחתימים את הפריילנסרים על חוזה

שירות. לפי חוזה

השירות, העיתונאי הוא קבלן עצמאי, שנותן שירותים לעיתון. יותר מכך, אם העיתונאי מעיז לתבוע בבית-הדין לעבודה, המעסיק מוגן, הוא מכניס לחוזה השירות הסעיף שאומר, שאם אותו עיתונאי יעיז לתבוע, השכר שלו ייחשב כאילו שהוא נמוך יותר, 60% או 70% והיתרה תחושב כהפרשי השכר הסוציאליים שמגיעים לעובד על פי חוק. למרבה הצער, בתי הדין נתנו הכשר לאותם חוזים ולאותם סעיפים ואני חושבת, שאולי זה הזמן, שהאיגוד ימצא איזשהו מקרה לדוגמה וילך איתו אפילו עד בג"צ, כדי לנסות לקעקע את ההסכם הזה. הרי ברור לכולם, שהפריילנסרים חותמים תחת לחץ והם לא חותמים מתוך רצון והסכמה. בכל מקרה, אני חושבת שרצוי להודיע וזה כבר אנחנו הודענו בעבר ונעשה זאת שוב, להודיע לפריילנסרים, שאסור להם בשום פנים לחתום על חוזה מסוג כזה, כי הוא פוגע בעצם בזכויות שלהם.

אנחנו ניסינו גם להיפגש עם שרת העבודה אורה נמיר. זאת אומרת, נפגשנו איתה. ניסינו לשפר את מצב הפריילנסרים, אבל ביקשנו ממנה שתאכוף את חוק חופשה שנתית בתוך מערכות העיתונים ותנסה להפעיל את היחידה לאכיפת חוקי עבודה. מדבריה הבנו, שהפריילנסרים בפתח והיא לא כל כך ששה להתעמת עם העיתונים והיא הבטיחה להיפגש איתם. עד היום עדיין לא שמענו על איזשהי התקדמות מבחינתה. אנחנו בכל מקרה הודענו כבר לכל הפריילנסרים ואנחנו מודיעים שנית, שכל מי שמעונין לתבוע את המערכת שהעסיקה אותם ועשינו את זה כבר בעבר, יקבלו יעוץ משפטי וגם סיוע כספי מהאגודה.

כמה מילים על הצד השני של ההעסקה הלא מאורגנת...

בתשובה לקריאת ביניים: עיתון "הארץ", רוב העובדים לא מועסקים כפריילנסרים, אלא כחוזים אישיים ואני מגיעה לזה עכשיו. בעיתון "הארץ" אין לי מה לסקור חדש, מאחר ויש הסכם קיבוצי שנחתם לפני שנים וההסכם הקיבוצי הקפיא מצב קיים. אין יותר משא ומתן קיבוצי בעיתון, "הארץ", כי רוב העיתונאים שם הם בחוזים אישיים. זה דבר ישן, לצערי, לא חדש.

בתשובה לקריאת ביניים: ... זה מחולק, בוא נגיד, ל-3 חלקים. העיתונאים שהיו אז בניהולו של שבתאי הימלפרב נמכרו ל-2 גורמים. העיתון הרוסי נמכר לבעל עיתונים רוסיים והוא מנוהל בנפרד, בלי שום קשר. אין לי קשר עם העיתונאים שעבדו שם. העיתונאים האחרים, הרומני, ההונגרי והגרמני והאידי, נמכרו לחברה, שניהלה את זה בתקופה מסויימת... אני מנסה להסביר והאדם שניהל את זה, שמו היה ג'ורג' אדרי מטעמם. עם הזמן התברר, שהעובדים מרומים, שלא משלמים להם את המשכורת, שמבטיחים להם להעביר להם לפנסיה ולא מעבירים לפנסיה. באיזשהו שלב התחלפו הבעלים. הבעלים הקודם מכר את זה למנהל ג'ורג' אדרי. אותו ג'ורג' אדרי בא אלינו ואמר, שהוא מעוניין לעבוד בשיתוף פעולה. ניסינו להכין איזשהו הסכם לעובדים, אבל כמובן שהוא חזר בו ואז התברר, שהחברה הקודמת לא שילמה פנסיה לעובדים. פנינו לקרן הפנסיה, כדי שתפעל ותתבע את אותה חברה לשלם את הפנסיה שמגיעה לאותם עובדים. פנינו לעובדים עצמם והודענו להם, שאנחנו מוכנים לייצג אותם ולעזור להם בבתי משפט, לעשות כל מה שדרוש בזה. העובדים עצמם, שהם קבוצה קטנה מאד, אני חושבת שזה לא מגיע ל-10 אנשים, פחדו לתבוע, כי הם ידעו שאם יתבעו בבית הדין, יפטרו אותם. לכן הם העדיפו לא לנקוט באמצעים משפטיים. קרן הפנסיה שכרה עורך-דין שמטפל בגביית החובות מהחברה. זה המצב.

קסטה 2

לגבי העיתונים הרומניים, העיתונאים הרומניים ביחד קפצו כולם וביוזמה, אני חושבת, ברוכה פרשו מהעיתון והקימו עיתונים, שהם מופעלים באופן עצמאי. הם בעצמם מנהלים את העיתונים שלהם והם פועלים בשיתוף עם האגודה, לפי כללי האגודה ואני מבינה, שהם, כמו שאומרים, מצליחים לצוף בכבוד על פני המים, כך שאני חושבת, שהם יכולים לשמש דוגמה אפילו למקומות אחרים. זה המצב פחות או יותר.

לגבי חוזים אישיים, כמה מילים. אני חושבת

אולי זה שווה נאום

או דברים בנפרד, כי זה נושא גדול ורחב, אבל אני חושבת, שצריך פשוט להפנות את תשומת הלב, אני, כבר כמה שנים באים אלי עיתונאים עם חוזים אישיים להתייעץ מה כדאי להם, מה לא כדאי להם. זה נשמע קצת אבסורדי, אבל לפעמים עדיף להיות בלי שום חוזה כתוב מאשר להיות עם חוזה אישי, כמו אלה שהוצגו בפני. רוב החוזים האישיים אמנם מכירים בעובד כעובד, אז הוא לא צריך לטעון, הוא לא צריך ללכת לבית-הדין ולבקש שיכירו בו כעובד ולקבל חופשה שנתית, את זה הוא מקבל. אבל חוץ מהמינימום על פי חוק, הוא לא מקבל הרבה יותר ויותר מכך, אפילו כוכבים שמקבלים שכר גבוה, עדיין בנוסח החוזה מקופחים ומוגבלים ואני אתן כמה דוגמאות.

למשל, נושא שעות העבודה - אין בחוזה אישי הגבלה על שעות עבודה. עיתונאי בעצם יכול לעבוד מסביב לשעון והוא לא יקבל לא תוספת שכר, לא הגדלה. זה מוגדר, או שחוק שעות עבודה ומנוחה לא חל עליו, או שיש לו איזושהי תוספת גלובאלית לשעות עבודה ואחר-כך מצפים ממנו שהוא יהיה נון לרשותם מסביב ליממה.

למשל, איסור על עבודה נוספת - עיתונאי, שכידוע לכם, אוהב לחלטר או לפחות לעשות דברים שאפילו לא כרוכים בעבודתו, כמו הרצאות, כמו ספרים, לפי החוזים האישיים לא יכול לעשות שום דבר בלי אישור של המעסיק. הוא בעצם נתון לרשותו ואפילו עבודות בהתנדבות, ראיתי חוזים, אסור לו לעשות בלי אישור מראש.

יותר מכך, יש חוזים ובעצם אני יכולה להגיד מרבית החוזים, שאוסרים על עיתונאי, שגמר לעבוד, לעבוד בעיתון אחר, בתקופות שנעות בין 3 חודשים ל-3 שנים. אותו עיתונאי בעצם גומר לעבוד ומטה לחמו נפגע, כי הוא צריך לשבת בבית והמקצוע שלו, שהוא מכיר אותו, העיתונות, הוא לא יכול לעבוד בו. נכון, שיש משפטנים שטוענים, שהסעיף הזה נוגד את חוק יסוד חופש העיסוק ואולי הוא לא יעמוד בבית הדין. לצערנו, עד היום בית

הדין לא פסל סעיף כזה וההיפך, יש פסקי דין שאפילו, בעבר לפחות, תמכו בהם. עכשיו יש נסיונות לערער את הסעיף, אבל עד היום אין פסק דין מפורש שפוסל אותו. אני חושב, שעיתונאים שחותמים על חוזה אישי, צריכים להיזהר מלחתום על סעיף ציננון, כי סעיף כזה יהיה בעוכריהם אחר-כך.

יש חוזים לעיתונאים צעירים, שקובעים, שבחודשים הראשונים הם יעבדו ללא שכר. קוראים לזה תקופת הכשרה ללא שכר ואותם עיתונאים כל כך רוצים לעבוד, שהם מוכנים אפילו לעבוד בחינם וזו הצרה בעצם של העיתונות, כי למעשה זה בניגוד לחוק. עיתונאי שעובד ואם הוא לא אדם שבא לצפות ולהסתכל איך העבודה נעשית, הלא הוא עובד בפועל, חייבים לשלם לו כסף. כל בית דין לעבודה יחייב את המעסיק לשלם לו.

אם יש כבר חוזים יותר טובים, שמשלמים פנסיה לעובדים, מפרישים להם לפנסיה, לקרן השתלמות, גם אותם חוזים בעצם מקפחים את העיתונאי. מקפחים אותו בזה כשכאשר הוא מפוטר, הוא לא זכאי לקבל פיצויי פיטורין, כי אותו חוזה אומר, שמה שמופרש לפנסיה בא במקום פיצויי פיטורין ואי אפשר לתת לו יותר. יותר מכך, אם אותו אדם מתפטר, אפילו את מה שהפרישו עבורו לפי ההסכם, יכולים לקחת ואז הוא נשאר עם שוקת שבורה, הוא נשאר בעצם בלי שום דבר. אולי עם המעט אחוזים שהוא הפריש מכספו, אבל כל מה שהמעסיק הפריש עבורו, למעשה לפי החוזה הוא יכול לקחת לעצמו. שלא לדבר כמובן, וזה כבר ידוע לכולם, על נושא הפיטורין, שאדם יכול להיות מפוטר באופן שרירותי, תוך הודעה של 30 יום מראש ואין שום דבר שיגן עליו וגם אם הוא בעצם מתפטר בגלל החופש העיתונאי ואידיאלים דומים, הפסיקה בבתי הדין, אף אחד בעצם לא יכול להגן עליו ואפילו הפיצויים שניתנים לו, כמו שאמרתי קודם, הם פיצויים מינימאליים.

אני חושבת, שמפאת קוצר הזמן אני לא אאריך יותר, יש עוד הרבה מה להגיד. רק אני רוצה לציין, שהאיגוד, כפי שדיווחנו באסיפה הקודמת, כבר הספיק להכין נוסח מומלץ של חוזה אישי, שחולק

כבר בעבר לועדים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

רקורד
שרותי הקלטה

-22- אסיפה כללית של אגודת העיתונאים
11.1.96
נחמן הורנשטיין

להפצה וכל עיתונאי שמעוניין, יכול לקבל את זה ואנחנו ממליצים לכל עיתונאי, לפני שהוא חותם, לקרוא היטב את החוזה ולהתייעץ לפני שהוא חותם. תודה.

רזי גוטרמן, יו"ר: תודה רבה לעו"ד מלכה וורוצלבסקי ואני הייתי מוסיף מילה אחת, שהכמות הגדולה, גדולה מאד של עיתונאים, עשרות רבות, שפקדו את לשכתה בשנה האחרונה וביקשו יעוץ, חלקו סמוי, חלקו גלוי, הם העדות הטובה ביותר למשבר, שאנחנו נמצאים בתקשורת הכתובה והאלקטרונית ולעובדה, שמקום העבודה איננו מובטח וקבוע, כפי שהוא היה בעבר.

כיון שיש לנו כאן אורח, הייתי רוצה לשחרר אותו וכדי לא לגזול מזמנו, להזמין את נחמן הורנשטיין לדוכן, כדי לתת דיווח קצר על הצד המשפטי של פרויקט בית סוקולוב ולהשיב לשאלות של חברים, אם ישנן, בנושא העדין והמסובך הזה.

נחמן הורנשטיין: שלום. בפעם האחרונה שדיברתי בפני הפורום הנכבד, סיפרתי על התוכנית הזאת, שהוגשה, הופקדה לצורך מתן אישור בועדה המחוזית, ועדת בנין עיר מחוזית ועל כך שעל פי ההתחייבות של האגודה כלפי היזם של התוכנית, האגודה מחוייבת לבצע את העבודה על פי התוכנית שהיזם הגיש אותה לאישור בועדה המחוזית, אותו יזם, אם האישור יתקבל בתוך 7 שנים. המועד של אותן 7 שנים חלף באוקטובר האחרון והתוכנית טרם אושרה. ליזם ישנן טענות כנגד האגודה על כך, שהעיכוב באישור התוכנית נגרם באשמת האגודה והוא מתכוון, יתכוון אולי בבוא העת להעלות אותן. בשלב זה, התוכנית אמנם מונחת במשרדי הועדה המחוזית. לפני מספר שבועות התקיים דיון בועדת בנין מקומית, שהזמינה את כל המתנגדים להשמיע את דברם בפניה, בפני הועדה המקומית, על מנת שזו כועדה מקומית תוכל לגבש המלצה לועדה המחוזית בבוא העת, כאשר הועדה

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

המחוזית תדון באישור התוכנית. מטעם אגודת העיתונאים הוגשו מספר התנגדויות

בתשובה לקריאת ביניים: על התוכנית דיברנו בעבר. כרגע מדובר על ההמשך. אני לא יכול לפרט לך את התוכנית עכשיו. אם האגודה תמצא לנכון, אזי היא תכנס ודאי את המעוניינים ותסביר להם מה קורה בתוכנית. אנחנו מדברים עכשיו על השלב של הליכי האישור של התוכנית.

ובכן, חברי אגודת העיתונאים, שהגישו את ההתנגדויות, הוזמנו. אחד הופיע, חזר על התנגדותו. אני מבין, שהעירייה דחתה את ההתנגדויות של חברי האגודה והחליטה להמליץ בפני הועדה המחוזית לאשר את התוכנית כמות שהיא. היום אנחנו מחכים לזימון להופיע בפני הועדה המחוזית ערב החלטתה, האם לאשר את התוכנית, אם לא. זה המצב נכון לשעה זו.

רזי גוטרמן, יו"ר: מר כנרתי, אנחנו לא דנים פה בתוכנית. בית העיתונאים, בית סוקולוב, שבו אתה יושב עכשיו, הוכרז על ידי עיריית תל-אביב כבית לשימור. זאת אומרת, שלא יגעו בו ולא ירסו ואתה לא רואה פה שום טרקטורים. הכוונה, אם וכאשר ולבנין לשכת העיתונות, גם על הכוונה הזאת אגודת העיתונאים מערערת, כי התוכנית הראשונית היתה למרכז תקשורת וכרגע היזם רוצה להקים פה מגדל מגורים, שיקח בחשבון גם את בית הסופר ואת בית האכר והכל ולכן אנחנו מתנגדים. אנחנו בכלל חושבים, שהתוכנית המקורית היתה תוכנית, שהיתה נכונה לשעתה. כרגע איש לא מעוניין בבית מגורים, אבל כפי שאמר נחמן, אלה הליכים של פורמליסטיקה. היזם בכל מקרה עבר את 7 השנים, שלפי ההתחייבות החוזית של אגודת העיתונאים ניתנה לו כדי לממש את תוכניתו. 7 השנים האלה חלפו. עכשיו זה יעבור לאינסטנציה הבאה, שנחמן, שהיה אז בין אותם אנשים, בעצם הוא העורך-דין שייצג את האגודה להגיע לאותו הסכם, שביטל את הסכם 86, שהוא היה גרוע ביותר ונתן לאגודה איזה 2 חדרים בקומה 16 של הבנין.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

לכן, מה שרצינו לדווח, בעקבות הפירסומים שהם היו לא מדוייקים בעיתונים, שלא הורסים את בית סוקולוב ובית סוקולוב ישרא, הוא הוכרז כבית לשימור. מדובר על תוכנית לבניה, אם וכאשר על לשכת בנין העיתונות.

נחמן הורנשטיין: מה שהיזם מנסה להעביר עכשיו בוועדה המחוזית, זאת תוכנית עקרונית. למעשה, לב הענין הוא הגדלת אחוזי הבניה המותרים לגבי המגרש הזה בהשוואה למגרשים שמסביב. כוונתו של היזם היתה, לאחר אישור התוכנית, בבוא העת לבוא לאגודת העיתונאים ולהציע לה לבנות בנין על פי אותם אחוזי בניה שיאושרו בוועדה המחוזית. הוא קנה לעצמו את הזכות להיות המבצע של התוכנית הזאת, על פי ההסכם שנחתם בינו לבין אגודת העיתונאים ואת הזכות הזאת הוא דרש וקיבל כתנאי לכך, שהוא ירד מהסכם קודם שנחתם בינו לבין אגודת העיתונאים לבנות בית בפועל.

היום, כאשר תאושר התוכנית, שהוא יזם והוא הגיש ואני מניח שהיא תאושר בשינויים כאלה או אחרים, כי אני חושב, שמעטים מאד המקרים, אם בכלל יש כאלה, שתוכניות שהוגשו, הגיעו לוועדה המחוזית, נידחו מכל וכל. בדרך-כלל, הם יוצאות עם שיפור כזה או אחר. אחרי שהתוכנית הזאת תאושר, אין שום מניעה, שאגודת העיתונאים, בהתאם לצרכים שלה ובמידה ותמצא זאת לנכון, תיזום או תעשה כל פעולות בניה לפי הצרכים שלה עצמה, מבלי להיות קשורה עם הקבלן הזה. בכל מקרה, גם אם הקבלן יבחר להעמיד למבחן משפטי את הטענה שלו, כאילו האגודה אחראית לעיכוב במתן האישור, גם במקרה כזה, הרי הזכות שניתנה לקבלן היא בסך-הכל להתמודד על ביצוע העבודה באותם תנאים הטובים ביותר שיהיו לאגודה.

רזי גוטרמן, יו"ר: הקרקע, מר כנרתי, היא לא של אגודת העיתונאים, אלא של מינהל מקרקעי ישראל ואגב, זכות החכירה שלנו

מסתיימת בשנת 1999, שזה רק עוד 3 שנים ומינהל מקרקעי ישראל יוש לו

גישה מהפכנית, עם ראש מינהל שהוא קצת אגרסיבי והוא רוצה לשווק קרקעות ולשנות והם כבר רמזו לנו: אם לא יהיה כאן שימוש נכון לקרקע, יתכן שאנחנו לא נחדש את חוזה החכירה ונציע לכם קרקע חלופית בכביש שמוביל לאריאל, יש שמה הרבה שטחים פנויים, ופה אנחנו נבנה משהו אחר. זאת אומרת, אתה אומר: בעלי הקרקע, אנחנו לא בעלי הקרקע.

אוקיי, רבותי, אני מודה לעו"ד נחמן הורנשטיין ואני גם, כיון שאנחנו פה נמצאים בקומץ של אמיצים שנשארו, אני אעבור לסעיף הבא, שהוא לפני האחרון. אנחנו לפי תקנון האגודה, לבד מבחירת ועד ויושב-ראש, שנעשתה במשך היום, חייבים לבחור היום כאן באסיפה את... רגע, אז אני אסביר לכם. האסיפה הזאת נפתחה בשעה 4.00 בהודעה שלי, שלפי תקנון האגודה היא נדחית לחצי שעה ועל פי התקנון, אחרי חצי שעה האסיפה הזאת היא חוקית בכל מספר משתתפים, גם אם יהיו פה 2 אנשים. אז אני נאמן לדברים של היועצת המשפטית ותקנון אגודת העיתונאים קובע, שלאחר חצי שעה של המתנה, האסיפה חוקית בכל מספר משתתפים. כל עוד לא שונה התקנון, אנחנו חייבים להיות נאמנים. התקנון הזה מחייב אותנו לבחור את ועדת האתיקה, בית הדין לאתיקה ולמשמעת, בית הדין לערעורים וועדת הבקורת. חולק בכניסה כאן דף ולמי שאין, אני מתכבד להציע כאן, עם שמות שקיבלנו מחברים שהציעו את עצמם, לפי החוזר ששלחנו, עם חברים שהוצעו על ידי ועדי המערכות שלהם או על ידי אנשים אחרים והרשימה כפי שהיא אושרה על ידי הועדה, ועדת הבחירות, מוגשת כרגע לאישורכם ואני אקריא את השמות ובמידה ויש התנגדות, אני אבקש שהחברים יביעו אותה.

ועדת האתיקה: יושב-ראש שלמה אברמוביץ', סגן יושב-ראש עמית אנטר, חברים: עדנה ארידור, דניאלה בן-יעקב, בני ברק, קמי ברץ, משה גורלי, אברהם מרון, רוני סרנת, אבי פלד, חגי פורשנר.
לפי תקנון האגודה הקפדנו, שחלק מהחברים, שלושה, יהיו משפטנים. זאת אומרת, עיתונאים שיש להם השכלה משפטית.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

-26- אסיפה כללית של אגודת העיתונאים
11.1.96
רזי גוטרמן

רקורד
שרותי הקלטה

המשפטנים הם עמית אנטר, קמי ברץ, משה גורלי.

בתשובה לשאלה:

אוקיי, אני מעמיד להצבעה.

הצבעה

מי בעד אישור רשימה זו?

מי נגד?

הרשימה אושרה.

בית הדין לאתיקה ולמשמעת: נשיא - משה רונן, סגן נשיא - גיל קיסרי, חברים: ורדי בן יעקב, עודד גרנות, צבי גורן, ישראל וולמן, יהודית חנוך, ישראל לנדרס, תהילה עופר. איתן אורן והדסה וולמן הם ממלאי מקום, כיון שנוכחנו לדעת, שיש תנודה וחברים פורשים מהמקצוע, או שעוברים לעיר אחרת.

הצבעה

מי בעד רשימה זו?

מי נגד?

הרשימה אושרה.

בית הדין לערעורים: נשיא בית הדין - אמנון אברמוביץ', סגן נשיא - מאיר בלייך, חברים: שאול הון, זאב יפת, מרים כהן, דוד פדהצור, נילי שחק-בופמן. שלושת החברים האחרונים: יחיאל ארזי, מנחם רהט ואלימלך רם הם ממלאי מקום. נשיא כבוד - יקירנו שמעון סאמט.

יש כאן נציגים גם של תא ותיקי התקשורת בוועדות

בתשובה לשאלה:

השונות.

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

הצבעה

מי בעד רשימה זו?

מי נגד?

הרשימה אושרה.

הועדה האחרונה היא ועדת הבקורת: יושב-ראש - ישראל פז, חברים: יהושע שמש, שמעון פינס, חנוך רותם.
זו הועדה לפי תקנון אגודת העיתונאים, 4 אנשים.

הצבעה

מי בעד?

מי נגד?

הרשימה אושרה.

רבותי, השלב האחרון באסיפה הוא הצעות החלטה, שאנחנו גיבשנו בעקבות פניות של חברים ובעקבות המצב בתקשורת, כפי שנגזר גם מדבריה של מלי, גם מההרצאה שניתנה על ידי אריה ואני אקריא את ההצעות. הן מנוסחות בקצרה, כדי שאנחנו נוכל להצביע עליהן ולהעביר גם את חלקן לפירסום.

ובכן, ההצעה הראשונה אומרת, שהאסיפה הכללית של אגודת העיתונאים בתל-אביב קוראת לשיפור שכרם ותנאי עבודתם של העיתונאים המועסקים בכל כלי התקשורת בישראל. האסיפה קובעת, כי השחיקה בשכרם של העיתונאים וההידרדרות במעמדם פוגעת לא רק בעיתונאים, אלא גם בעיתונות החופשית ובאתיקה המקצועית. עיתונאים רבים נאלצים לעבוד בתנאים מחפירים כפריילנסרים או בחוזים אישיים ונתונים להשפעת מו"לים והאינטרסים הכלכליים שלהם. המצב החמור מחייב ליכוד השורות ומאבק משותף של העיתונאים, כולל סנקציות והשבתות בכלי התקשורת.

אני יודע, שיש פה פורום מאד מצומצם, אבל אנחנו חייבים למען הפורמליסטיקה להצביע על כל הצעה.

הצבעה

מי בעד הצעה זו?

מי נגד?

ההצעה אושרה.

בתשובה להערות ביניים: ...מה לעשות? יש אנשים שהם חברים גם במוסדות אחרים והמצב לא שונה במוסדות אחרים, מה לעשות? בעלי זכות הצבעה, למעלה מ-1,000. מה לעשות? רבותי, סליחה, המשקל הסגולי של אלה שנמצאים כאן הוא הרבה יותר ממספרם.

רבותי, האסיפה הכללית, בהצעה מספר 2, קוראת לפרילנסרים המועסקים בתקשורת ולעיתונאים העובדים בחוזים אישיים להתאגד במסגרת האגודה ומבטיחה להם את מלוא הסיוע של אגודת העיתונאים. האיגוד המקצועי מייצג כיום את העיתונאים העובדים בכלי התקשורת בכל דרך של העסקה והוא רואה בהצטרפות בעלי החוזים האישיים דרך להגברת כוחו ולמניעת תופעה של הפרד ומשול על ידי המעסיקים.

הצבעה

מי בעד?

מי נגד?

ההצעה אושרה.

הצעה מספר 3: האסיפה הכללית של עיתונאי תל-אביב מגנה בתוקף כל גילויים של אלימות מילולית ופיסית כלפי אנשי תקשורת. האסיפה מדגישה את הצורך בהבטחת תנאי עבודה נאותים, שיאפשרו לעיתונאים לבצע את שליחותם

-29- אסיפה כללית של אגודת העיתונאים
11.1.96
רזי גוטרמן

רקורד
שרותי הקלטה

למרות האילוצים הבטחוניים של התקופה האחרונה. האסיפה קוראת לרשויות הממלכתיות והמשפטיות לפעול למען שמירת העקרון של חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת.

הצבעה

מי בעד?

מי נגד?

ההצעה אושרה.

האסיפה קוראת למועצת העיתונות לאמץ ככתבו וכלשונו את תקנון האתיקה החדש שהכינה ושאישרו נדחה בשל התנגדות המו"לים. האסיפה קוראת למועצת העיתונות לפעול בכל דרך לצירוף רשות השידור וערוצי התקשורת האלקטרוניים הפרטיים למוסדות המועצה, כדי להבטיח שכללי האתיקה יחולו גם על העיתונאים המועסקים בכלי תקשורת אלה.

הצבעה

מי בעד?

מי נגד?

ההצעה אושרה.

האסיפה הכללית קוראת לקבוע הפרדה ברורה ומוחלטת בין מו"ל ובעל עיתון המופקד על הצד העסקי שלו לבין עורך ראשי ועיתונאי, שעיסוקם עיתונאי טהור.

הצבעה

מי בעד?

מי נגד?

ההצעה אושרה.

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

האסיפה הכללית מביעה דאגה חמורה ממגמת הקרטליזציה והמונופוליזציה בתקשורת הישראלית. האסיפה קוראת להגביל בחוק את ריכוז הבעלויות על התקשורת הכתובה והאלקטרונית, כדי למנוע את המצב העכשוי, שבו כ-90% מהבעלות על התקשורת מتركזת בידי 3 משפחות. האסיפה מזהירה, כי ריכוז השליטה בידי קומץ של בעלי אינטרסים כלכליים מסחריים עלול לפגוע בחופש העיתונות, באתיקה העיתונאית ובזרימת המידע הלגיטימי לציבור.

הצבעה

מי בעד?

מי נגד?

ההצעה אושרה.

האסיפה קוראת לבעלי אמצעי התקשורת הכתובה והאלקטרונית לתת פומבי לעסקיהם השונים תוך שקיפות מלאה של האינטרסים הכלכליים שלהם, שאינם בענף התקשורת.

הצבעה

מי בעד?

מי נגד?

ההצעה אושרה.

האסיפה קובעת כי מו"ל חייב להגן על עיתונאי בתביעת דיבה ולשלם את הפיצוי הכספי שנפסק נגדו. חובתם של המו"לים והמנהלים להעניק גיבוי לעיתונאי ממשיכה לחול גם במקרה שהוא פרש מעבודתו בכלי התקשורת. האסיפה קוראת לעיתונאים להקפיד, כי בכל חוזה העסקה יופיע סעיף על מחויבותו של המעסיק כלפיו במקרה של תביעת דיבה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

הצבעה

מי בעד?

מי נגד?

ההצעה אושרה.

והסעיף האחרון, שנשמט כאן, זה שהאסיפה הכללית מביעה את הערכתה ותודתה לצוות עובדי בית סוקולוב על עבודתם הנאמנה.

הצבעה

מי בעד?

מי נגד?

ההצעה אושרה.

בתשובה לקריאת ביניים: אני מוסיף כאן להצעות הצעה שמעלה חברנו אברהם מרון מקול ישראל ולצערי, נתקלנו בבעיה הזאת, שאומרת, שהאגודה מגנה אפליה של כלי תקשורת אחד לעומת משנהו ובסיקור תקשורתי כלשהו ותפעל בכל דרך כדי להבטיח תנאים שווים וכיסוי הולם לכל אמצעי התקשורת.

בתשובה לקריאת ביניים: אני כאן מדבר על אמצעי התקשורת שהם חברי האגודה.

בתשובה לקריאת ביניים: מר טדי לויטה, אני אשאיר את ההחלטה לחברים, אבל אתה מדבר פה, יש פה כמה נשים, אז זה לא נעים לי, על קוצו של נ' או ז'. אז בכל מקרה, אם אתה הולך לקצץ למזכ"ל, אז בשם שלי עדיין זה נשאר... רגע אחד, אתה רוצה להעלות את ההצעה שלך?

זאת אומרת, אתם מעדיפים שלא

עו"ד מלכה (מלי) וורוצלבסקי:

כאן יעשו את ההצבעה? בסך-הכל,

אם לשנות את השם ממזכ"ל למנכ"ל, יש לכם גם את הזכות להחליט בעצמכם...
כן, זה לא כל כך הצעה, שינוי בתפקיד לא יהיה.

הצבעה

מי בעד לשנות את שם התפקיד ממזכ"ל... לא יהיה שום הבדל במהות
התפקיד, אלא רק בשם, ממזכ"ל למנכ"ל?

רזי גוטרמן, יו"ר: אני מבין, דרך אגב את מה שעומד בהצעתו של טדי,
כיון שהמזכ"ל של אגודת העיתונאים הסטורית הוא
גם מנהל בית סוקולוב ולכן, כאשר הוא מנכ"ל, הוא מתכוון כנראה, שהמנכ"ל
ינהל

עו"ד מלכה (מלי) וורוצלבסקי: חוץ מזה, כל האגודות, שאנחנו
היום רואים בעיתונים ובכל
מקום, אתה שומע מנכ"ל, אתה כבר לא שומע מזכ"ל. גם בהסתדרות לא.

בתשובה לקריאת ביניים: לאה, ההחלטה היא בידיכם, אבל ניתנו פה החלטות
כל כך חשובות בנושאים כל כך חשובים, שהנושא הזה של מנכ"ל דוקא צריך
לעבור לוועד, זה נשמע קצת מצחיק. בואו נעשה... אוקיי, זה בדיוק מה
שרציתי. יש 2 הצעות כאן להחלטה. הצעה ראשונה, שהאסיפה כאן תחליט,
שהתפקיד של מזכ"ל האגודה, שמו ישונה למנכ"ל האגודה. הצעה שניה, שהשאלה
הזאת תעבור לדיון בוועד החדש, שהאסיפה תמליץ על כך ותעביר את ההצעה
לוועד החדש.

הצבעה

מי בעד ההצעה לשנות את שם תפקידו של מזכ"ל האגודה למנכ"ל
אגודת העיתונאים בתל-אביב?
אוקיי, ברוב פה אחד ההצעה אושרה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מי נגד?

מי נמנע?

פה אחד ההצעה אושרה.

רזי גוטרמן, יו"ר: רבותי, אני הבטחתי למר לרר, שב-6.00 אנחנו גומרים, אז אנחנו גמרנו ב-5.50... רגע, סליחה, לאה, עכשו בתור מנכ"ל אני נותן לך את רשות הדיבור. אנחנו עכשיו מתחילים את כל האסיפה מהתחלה ואני אדבר בתור מנכ"ל, אז בבקשה. לאה פורת, יושב-ראש ועדת עיתונאי "הארץ".

לאה פורת: אני רוצה להגיד בפורום המצומצם הזה, אבל אני שומעת שזה יכנס לפרוטוקול, אז אולי זה יעזור במשהו, שאני מתכוונת להציע לשנות את התקנון בכמה סעיפים, כדי שלא יחזור המצב המביש ואני מקווה שגם אריה אבנרי יסכים איתי, שיש רק מועמד אחד לתפקיד יושב-ראש האגודה. ודבר שני, נראה לי, שזה לא כל כך בריא, שיושב-ראש האגודה יכול לכהן 4 קדנציות רצופות. אני יודעת, שאף אחד לא הציע את המועמדות שלו, משום שאתם יודעים את המצב והפורום פה מספר את הכל, אבל תודה לאל, יש, לפחות נרשמו מספיק מועמדים לועד ואני אציע, שהבחירות הבאות ליושב-ראש האגודה יהיו מתוך הועד... בדיוק, שיחזירו את זה וגם ישקלו מחדש רציפות כהונה של יושב-ראש בפחות קדנציות ואני חוזרת ואומרת, אין לי שום דבר אישי נגד אריה אבנרי, אני מוקירה ומכבדת את הפעילות שלו, הן כאדם, הן כבעל תפקידים ציבוריים, הן כעיתונאי, כל דבר והוא יודע את זה. אין לי שום אינטרס אישי, אני לא הצגתי את המועמדות שלי לא ליושב-ראש וגם לא לועד. אני רק חושבת, אני, כשהלכתי להצביע וגם אתמול כשדיברתי עם אנשים, אז כולם נדהמו: מה זה יש רק מועמד אחד? אז כדי למנוע את המצב הזה, פשוט, שלא נחזור עוד פעם למצב הזה. מה יהיה, נגיד עכשיו 4 קדנציות, אוקיי. בפעם הבאה שוב יהיה רק מועמד אחד, יגידו: הוא לא יכול כבר, אז לא יהיה מועמד.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

-34- אסיפה כללית של אגודת העיתונאים
11.1.96
לאה פורת

עכשיו אני רוצה רק להגיד עוד משהו למלי ובעצם לכולם בענין החוזים האישיים. מה שמלי אמרה זה דברים מזעזעים ומתסכלים. מדוע מתסכלים? מפני שלמי היא אמרה את זה? היא אמרה את זה לנו, שפה יושבים אנשים, שאין להם את הבעיה הזאת. אבל מי שצריך לשמוע את זה, לא שומע את זה. אבל גם אם הם ישמעו את זה, מה הם יכולים לעשות? ובעיקר, מה האגודה יכולה לעשות? אם האגודה היתה היום במצב, שהיא היתה אומרת לפריילנסרים שעומדים לחתום על חוזים: אל תחתמו ואנחנו נשבית את העיתון שלכם, נשבית עוד עיתון ונשבית את קול ישראל ונשבית ונשבית, מה אנחנו יכולים לעשות נגד החוזים הדוקוניים האלה? זו בעיה.

עו"ד מלכה (מלי) וורוצלבסקי: לכן אנחנו חשבנו, שהדרך היחידה

כיום לפעול היא בדרך של חקיקה

ופניה במסע ציבורי לכנסת, לכל מי שצריך.

רזי גוטרמן, יו"ר: רבותי, אני מודה לכם ולהתראות. תודה רבה.

תוצאות הבחירות, אני מתאר לעצמי, יוודעו בתוך

שעתיים ונודיע עליהם בעתי"ם.

רשות
התאגידים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים